

چهارشنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۵۹
سال دوم - شماره ۸۸
۳۳

می مانیم و در خون پیکار می کنیم

در دفاع از انقلاب، در دفاع از استقلال مین و در راه آرمان پر افتخار خلق کارگر، فدائیان خلق در سنگرهای سرخ مقاومت، در فرصت‌های از جنگ تاریخ ساز خلق بزرگ ما، هر روز جان‌های عزیز را در راه انقلاب نثار می‌کنند. خون پاک رفقا، دست‌ها و قدم‌های مین را گلوله می‌سازد و بنابر می‌دهد لاله‌زاران سرخ را که ایران مستقل، آباد و دگرگون فردای پیروزی زحمتگان بر آن بنا می‌شود.

فدائیان خلق، رفقای شهید سنگرهای پیکار با نجا و زکوان

- شهریار بالوزاده ● عبدالصین شاه میر ● رحمت‌الله (امیر) اسفندیاری پور
- سعید کوشش ● علی خانم زاده ● اکبر صدیقی (کازگر پشرو)
- هوشی دارابی ● البرز یوسفی ● حبیب‌الله فرح‌بخش
- علی مصطفی ● عبدالله مرادی ● محمدرضا آذربان
- محمد اسدالله تزارودینه ● محمود اشرف آبادی
- کاظم مهدی ● رحیم خطی ● محمد مهدی نیک اندام
- وحید نیک بیسر ● امیر آسائی ● محمد اسماعیل نگی
- اکبر فخر ● علی ابراهیمی ● جمشید یوحنا زاده
- جواد گنجی ● غلام عباس پشرد ● سید مستعان زاده
- خسرو کریمی ● پروو قبری ها ● محمدحسین صدرا آبادی
- عنایت‌الله رئیسی

پیروز باد آرمان انقلابی رفقای شهید ★

شماره ۸۹ ۲۲ صفحه - ۳۰ ریال

مرگ کوچکتر از آن است که ما را باز دارد

آنگاه که خلق می خروشد و جبهه های مقاومتی به
وسعت تمامی میهن می گسترند
آنگاه که سرود پیروزی و رهائی کارگران و زحمتکشان
از لوله هر تفنگ
از درون هر سنگر
و از پهنه هر رزمگاه
سخن از تدفین پیگو فرتوت امپریالیسم دارد
مرگ کوچکتر از آن است که ما را باز دارد

فدائی شهید رفیق زهره موسویون

این پیام رفقای شهید :

★ زهره موسویون   ★ محسن قبرائینی (کارگر)
★ مریم رئیسی فرد   ★ ایرج حسین نیا (کارگر)
★ بهرام ورامینی (کارگر)

★ لطیفه علیزاده (سرباز) است که در سنگرهای مقاومت خلق علیه تجاوزگران
قهرمانانه به شهادت رسیدند .

در صفحه ۱۸

کارگران می‌گویند:

«در وزارت کار باید يك خانه تکانی اساسی صورت گیرد»

■ با انتخاب آقای میر محمد صادقی به وزارت کار، سرانجام مسائل مربوط به چگونگی اداره این وزارتخانه و به‌ویژه مسئله تدوین قانون جدید کار و تأمین اجتماعی از محاق بلا تکلیفی به‌در آمد و مشکلات مربوط به مسائل کارگری از جانب وزیر جدید به‌نحوی مسئولانه طرح گردید. وزیر کار جدید از اهداف کلی‌اش طی یک مصاحبه مطبوعاتی، چنین تصویری را ارائه داد که:

ما اگر توانی وضع کنیم، سعی خواهیم کرد تا این هدف عالی (حقوق مستضعفین) را تأمین ... اطمینان می‌دهم که حتی تفکر سرمایه‌داری را چه در وزارت کار و چه در شورای عالی کار تحمل نخواهم کرد» (روزنامه جمهوری اسلامی ۵ آذر)

این نقطه نظر چنانچه در دستور کار مسئولین جدید قرار گیرد و مسئولانه پیگیری شود، می‌تواند مورد استقبال و حمایت فعالانه توده کارگران قرار گیرد.

وزیر کار جدید در مصاحبه اخیرش گفته است که یکی از معاونان خود را مأمور کرده است تا "چاره‌سازمانی وزارت کار را سریعاً بررسی نمایند و نواقص و معایبی را که به نظر می‌رسد با شرایط انقلابی ما سازگاری ندارد، مورد معالجه قرار دهند." روشن است که اینگونه اقدامات اصلاح‌گرانه مورد تأیید کارگران قرار خواهد گرفت ولی باید توجه داشت که دامنه مشکلات سازمانی و بوزوکرانیک وزارت کار به محدودی "نواقص و معایب" سازمانی محدود نیست و عیب و نقص اساسی را باید در کل سیستم پیشین و هدفمندی ضد کارگری آن جستجو نمود و باز شناخت، هر چند که برخورد قاطعانه و جدی با نواقص و معایب تشکیلاتی وزارت کار، در صورتی که با لغو ضوابط تشکیلاتی پیشین و تصفیه کارگزاران لیبرال و ضد کارگر و سازماندهی نویسن تشکلات وزارت کار متناسب

با شرایط انقلابی ایران منجر شود، گامی مؤثر در جهت تأمین منافع کارگران و تحکیم انقلاب خواهد بود. به عبارت دیگر این همان چیزی است که کارگران مبارز و آگاه در رابطه با انتخاب وزیر جدید تأکید کرده‌اند: در وزارت کار باید یک خانه تکانی اساسی صورت بگیرد.

اکنون که با انتخاب وزیر کار جدید نقطه چرخشی در سنت انتصابات ضد کارگری وزارت کار پدید آمده است، کارگران مبارز علی‌رغم تلقی ناباورانه‌شان از تضمین اجرایی وعده‌های وزیر کار جدید، انتظار دارند که با مشارکت فعال نمایندگان آگاهشان، لایحه قانونی جدید کار و تأمین اجتماعی، هر چه سریع‌تر تدوین شده و جهت تصویب نهائی به مجلس ارائه گردد.

درگیری در مدارس امپریالیسم امریکا را شادمان می‌کند

● حقوق صنفی و سیاسی دانش‌آموزان و معلمان باید تامین شود.

کنکرها و درگیری‌های دو هفته اخیر مدارس کشور را صحنه آشوب و زد و خورد ساخته است. برای همه نیروهای ترقیخواه و ضد امپریالیستی که با مسئولیت به سرنوشت انقلاب

می‌اندیشند آنچه که امروز در مدارس میهنمان می‌گذرد، نمی‌تواند بدون ارتباط با برنامه‌هایی باشد که لیبرال‌ها برای جلوگیری از تعمیق انقلاب و پیشبرد خط سازش با امپریالیسم طراحی

کرده‌اند.
دخالت مستقیم لیبرال‌ها و شادمانی آشکار محافظان امپریالیستی از گسترش درگیری‌ها در مدارس، تبلیغات پر دامه رادبوهای آنان، شاندهای ناز این حقیقت است که امپریالیسم امریکا چگونه از تشدید درگیری در مدارس بیشترین نصیب را می‌برد. بقیه در صفحه ۲۳

آنچه که ماهیت ارتجاعی این درگیری‌ها را آشکارتر می‌کند، رودررو فرار دادن بخشی از مردم در مقابل بخشی دیگر، در یک‌گلام تشدید پراکندگی در صفوف خلق و به‌تعویق انداختن اتحاد مردم علیه امپریالیسم امریکا و متحدان آن است.

امروز تمامی گروه‌های ضدانقلاب، علیه انقلاب صفوف خود را فشرده‌تر ساخته‌اند و عوام‌فرسانه مردم را به قیام علیه حکومت دعوت می‌کنند. آیا مشکل است تا درک گردد که در پس این دعوت سالوسانه روی کار آوردن رژیم سرسپرد، مورد نظر است؟

ما بر پا ساختن آشوب و درگیری در مدارس و گسترش دشمنی بین دانش‌آموزان و به تعطیل گذاشتن مدارس کشور را خلاف مصالح انقلاب شناخته و احتراز جدی از آن را مورد تأکید قرار می‌دهیم.

ما از همه هواداران خود و از تمامی دانش‌آموزان مبارز و انقلابی می‌خواهیم که ضمن افشای سیاست لیبرال‌ها و دیگر دشمنان انقلاب مردم میهنمان، از درگیری و گسترش آن در مدارس احتراز جویند و مانع از تشدید پراکندگی در صفوف خلق و تعطیل مدارس شوند.

سال دوم - شماره ۸۹ - صفحه ۲۴

نامه سرگشاده هواداران از زندان اوین

تذیک بد دو سال از انقلاب شکره مند ما می گذرد. در این مدت امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا و ابادی داخلی آن از هیچ اقدامی برای شکست انقلاب مردم ما فروگذار نگردیده.

در شرایطی که مبین ما مورد تجاوز رژیم متجاوز فاشیستی عراق قرار گرفته است، در شرایطی که امپریالیسم آمریکا توطئه های تنگین و جنایتکارانه اش را بر خلق های ایران و عراق تحصیل کرده است، در شرایطی که رژیم های ارتجاعی منطقه با امپریالیسم آمریکا در صف واحدی قرار گرفته اند و جنگ علیه مردم ستعش مبین ما را با تمام قوا گسترش داده اند، در شرایطی که همه رفقای فدائی همراه با توده های میلیونی مردم در صف مقدم جبهه قرار دارند و از انقلاب و استقلال و آزادی مبین دفاع می کنند ما هواداران سازمان چریک های فدائی خلق ایران (اکثریت) که در زندان اوین بسر می بریم، قلبان برای مبارزه در جبهه های مقدم نمود با تجاوزات امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار صدام می طبد.

ما ایمان راسخ داریم که عزم مردم و انقلابیون و وحدت خلق در راه دفاع از انقلاب و دستاوردهای آن، توطئه های امپریالیسم جهانی و تجاوزات رژیم های ارتجاعی منطقه را درهم شکسته و صلح و استقلال و آزادی و سوسیالیسم را برای توده های مردم ما تدارک دیده و نوید خواهد داد.

رونوشت: دادستان کل دادگاه های انقلاب ایران
دادستان دادگاه های انقلاب تهران

هواداران سازمان چریک های فدائی خلق ایران (اکثریت)
زندان اوین - ۲۴ آپسان ۵۹

نمایشنامه معتاد با بازیگری زندانیان قصر در راستای هنر مردمی

فروغبادگان محرومی است که هرگز فرصت آن را نداشته اند تا با رشدی سالم در جامعه ای سالم، استعداد هایشان را تکوین کنند. اینان که زندگیشان به دلیل شرایط زیستی شان در جامعه ای پر عفونت، رنگ و بوئی متعفن به خود گرفته بود، اکنون فرصت آن را یافته اند که سیمای واقعی خود را آراسته به ارزش های اجتماعی و پیراسند از ضد ارزش های جامعه امپریالیستی جلوگیری سازند و این کار کوچکی نیست چرا که این زندانیان، با چنین شخصیت ها و هویت های بازیافتنی، بی شک بر محیط زندان، بر دیگر زندانیان و بر روابط آبی بیرونی شان تاثیر خواهند نهاد.

ما ضمن سایش کار هنرمندان جوانی که این اندیشه نو را به ارفغان آوردند، ضمن سیرک به زندانبان هر سدی که بد جسمجوی راد های زندگی باز دای برخاستند و ضمن قدردانی از مسئولین زندان قصر که مقدمات چنین حرکتی را فراهم کردند از دگر دست اندرکاران و مسئولین امر می خواهیم که از نظر زمان و هم از نظر مکان، تسهیلات و امکانات بیشتری را برای عرض کار این نوآوران هنر های مردمی به وجود آورند.

این نمایشنامه هم اکنون در تئاتر شهر بر روی صحنه است

به ابتکار مسئولین زندان قصر، نمایشنامه معتاد با بازیگری زندانیان در تئاتر شهر بر روی صحنه آمد. این نخستین باری است که گوشه ای از زندگی سبک زندانیان به بطن بازیگری خودشان بر صحنه عمومی می آید. نمایشنامه "معتاد" کار تازه ایست. گامی است به پیش در جهت هر چه پیشتر بوده کیر کردن هنر جامعه کرا. جهشی است بلند در راستای کشف و بازیابی ارزش های انسانی- هنری، تکاپویی است آیزنده برای دستیابی به کنجینه های بکر و غبار گرفته استعداد محرومان و زحمکتان و زاویدای است پر نور که آلودگی ها، سرخوردگی ها، واپس ماندگی ها و هرز رفتن های سپهروترین عناصر اعماق جامعه سرمایه داری را بد نشان می گذارد.

"برای از بین بردن گرم ها باید مرداب را خشکاند و گرنه گشتن گرم ها دردی را دوا نمی کند." این پیامی است که بر زبان بازیگران جاری می شود تا یکبار دیگر این ضرورت غیر قابل انکار را هشدار دهد که بجای درآویختن با معلول ها، باید به علت ها پرداخت.

توانائی بازیگران در نقش آمیزش، همسجین انصاف پذیری چشمگیر و بیان بی تکلف آنان، نمونه ای کاملا برجسته و نشانائی از هنر و استعداد هنر...

★ سازمان چریکهای فدایی خلق ایران (اکثریت) به منظور درهم شکستن توطئه لیبرال‌ها و پشتیبانی از آیت‌الله خمینی و خط امام با پخش اطلاعیهای شرکت خود را در راهپیمایی روز ۲۷ آذر ماه ۵۹ اعلام کرد. این راهپیمایی قبل از برگزاری لغو گردید. متن اطلاعیه سازمان به شرح زیر است: ↓

سیاست‌ها و توطئه‌های لیبرال‌ها را درهم شکنیم

با تمام قوا از آیت‌الله خمینی و خط امام پشتیبانی کنیم

در راهپیمایی پنجشنبه ۲۷ / ۹ / ۵۹ شرکت کنیم

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران (اکثریت)

چهارشنبه ۲۶ آذر ماه ۱۳۵۹

شماره ۹۱ - ۲۲ صفحه - ۳۰ ریال

شهدای سنگرهای خوزستان، گلپای سرخ انقلاب

★ فدایی خلق رفیق شهید
کوروش پاک‌بین

هر گام در راه ستیزی که سرافراز و بی‌تزلزل به سوی قلعه‌های فتح می‌پوشیم، جان‌های پاک دیگری به گلزار شهدای انقلاب تقدیم می‌داریم.

ما بر این میراث خونین خود همواره پای خواهیم فشرد که در راه خلق، فداکار و در برابر دشمنان خلق تسلیم ناپذیر باشیم.

تلاش پیگیر و خستگی‌ناپذیر و آگاهی‌بخش فدائیان خلق، رفقای شهید سنگرهای خوزستان:

★ دکتر پرویز گرمیان
★ کوروش پاک‌بین
★ فریدون مرتضی زاده
★ ابراهیم شکرچی
و شقیه گرانبهای صبح روشن صلح استقلال ملی، دمکراسی و رهائی زحمتکشان است. با پرفروغ‌ترین امیدهای رفیقانه یادشان را گرامی می‌داریم و راهشان را پی می‌گیریم.

در صفحه ۱۸

دعوا بر سر چیست؟

نیروهای مورد حمایت امپریالیسم در هفته‌های اخیر موفقیت را برای اجرای مقاصد خود بیش از پیش مناسب دیده و علنا علیه انقلاب اعلان جنگ داده‌اند. تا اگر بتوانند خود در مسند قدرت سیاسی بنشینند و فاتحه انقلاب را بخوانند و با دست‌کم نیروهای خط امام را به عقب‌نشینی وادارند و آنان را به سیاستی که پیشنهاد می‌کنند و امپریالیسم در پشت آن است، متمایل سازند، تشدید تهاجم لیبرال‌ها به‌ویژه از آنجا در خور اهمیت است که امپریالیسم امریکاریگان نماینده دست‌راستی‌ترین معافل حاکمه امریکارا به‌گاخ سفیدفرستاده، نیروهای خود را در خلیج فارس و اقیانوس هند متمرکز ساخته و علنا اعلام می‌دارد که منتظر است تعادل قوا در ایران به‌سود نیروهای مخالف خط امام به‌هم بخورد تا برای به قدرت رساندن دوستان خود در ایران دخالت کند.

اما از سوی دیگر در سیاست‌های نیروهای خط امام نسبت به نیروهای انقلابی اخیرا گرایشاتی نسبتاً مثبت مشاهده می‌گردد که نشانه تصمیم این نیرو در ادامه مبارزه علیه لیبرال‌ها و نیروهای دیگری است که بر سر راه مبارزه علیه امپریالیسم ایستاده‌اند.

نیروهای خط امام اخیراً می‌کوشند با تصحیح نسبی سیاست‌های خود حتی الا مکان از تقویت بیشتر صفوف لیبرال‌ها جلوگیری کنند و قدرت بسیج خود را افزایش دهند. آیت‌الله منتظری قبل از درگیری‌های اخیر تهران که با حمله عناصر مشکوک به مرکز یکی از انجمن‌های وابسته به مجاهدین آغاز شد طی مصاحبه‌ای که در مطبوعات اول دیماه به چاپ رسید در مورد سباهین خلق گفت:

در مورد سباهین خلق گفت: سباهین در اجتماعات، فاصله نباشد بپایند در نماز جمعه و در نماز جماعت و میتینگ‌ها شرکت کنند و پیروزی انقلاب ما به واسطه این بود که همه یک شعار می‌دادیم... بپایند در اجتماعات شرکت کنند و همان شعار وحدت را بدهند و به برادران و خواهران دیگر توصیه می‌کنم که آنها را با آغوش باز بپذیرند، چون آنها بچه‌های خود مانند، جوانان خود مانند، از خارج که نیستند، بچه‌های این کشورند، مجاهدین خلق بچه‌های این کشورند، به ایشان علاقه داریم...

(کیهان، دوشنبه اول دیماه)
البته باید خاطر نشان سازیم که این جنبه مثبت سخنان آیت‌الله منتظری بود. در سخنان ایشان جنبه‌های منفی متعددی از جمله تأکید بر این نکته که مجاهدین باید هرچه بیشتر از کمونیست‌ها دور شوند نیز وجود داشت.

بهزاد نبوی معاون نخست‌وزیر و سخنگوی دولت نیز هرچند بسیار مهم اما به گونه‌ای بر همین سیاست تأکید می‌کند. برخی از دیگر مقامات عالی‌رتبه و متنفذ حکومت نیز در روزهای اخیر به نوعی بر رعایت قانون اساسی، اتخاذ سیاستی متفاوت از گذشته نسبت به نیروهای ترقی‌خواه و

مردمی و خلاصه عدول از چهارچوب سیاست تنگ‌نظرانه گذشته و محکوم ساختن چماقداران و غیره اشاره داشته‌اند. هر چند که در عمل نتایج این موضع‌گیری‌ها هنوز مشهود نیست.

وقتی همراه با این تغییر لحن‌ها نسبت به نیروهای مردمی، افشاگری لیبرال‌ها را از جانب دانشجویان خط امام نیز در روزهای اخیر در نظر بگیریم درک حرکت‌های اخیر نیروهای خط امام آسان‌تر است. نیروهای خط امام به تجربه دریافته‌اند که باید برای پیروزی در مبارزه علیه لیبرال‌ها سیاست خود را در قبال نیروهای مردمی و مدافع انقلاب تغییر دهند تا بتوانند صفوف خود را در مبارزه علیه لیبرال‌ها تقویت کنند. موضع‌گیری‌های روزهای اخیر نشان می‌دهد که چگونه خط امام برای تضعیف لیبرال‌ها و منزوی ساختن آنان، برخلاف گذشته می‌کوشد میان نیروهای مردمی و میان مردمی که از انحصارطلبی‌ها و تنگ‌نظری‌ها به تنگ آمده‌اند با لیبرال‌ها و آنهایی که ماهیت طبقاتی‌شان ایجاب می‌کند که در هر حال دشمن انقلاب و یا دست‌کم خواستار توقف انقلاب باشند، مرز کشد و موجودیت این نیروها را به گونه‌ای بپذیرد تا بتواند به موفقیت‌های بیشتری در مبارزه برای طرد لیبرال‌ها و پیشبرد مبارزه علیه امپریالیسم دست یابد.

قطعا مهم‌ترین عامل تغییر نسبی سیاست‌های خط امام در قبال نیروهای ضد امپریالیست و ترقی‌خواه، تصمیم خط امام در ادامه مبارزه با لیبرال‌ها و ایستادگی در برابر تهدیدات امپریالیسم امریکا است که این روزها پس از شکست‌های مفتضحانه‌اش ززمه دخالت مستقیم در ایران را نیز ساز کرده است.

اگر ادامه مبارزه با لیبرال‌ها، اگر ادامه مبارزه علیه امپریالیسم در دستور کار نیروهای خط امام نبود، اگر ماهیت طبقاتی نیروهای خط امام ایجاب می‌کرد که این نیروها با لیبرال‌ها و با امپریالیسم به سازش برسند اگر نیروهای خط امام نمی‌خواستند در برابر تهدیدهای روسالدریگان پایداری کنند قطعاً ضرورتی در منزوی ساختن لیبرال‌ها، تلاش در جلب حمایت بیشتر مردم و نیروهای ترقی‌خواه و ضد امپریالیست احساس نمی‌کردند.

این توضیح به ویژه برای نیروهایی که ممکن است نتوانند و یا نخواهند دریابند که مبنای تغییر سیاست خط امام، معدن ماهیت طبقاتی این نیرو است که او را به ادامه مبارزه با امپریالیسم و متحدان داخلی آن برمی‌انگیزد بسیار ضروری است و به آنان کمک می‌کند تا به جای توجیه سیاست‌های نادرست، از عمق مسئله و ماهیت طبقاتی مبارزه آگاه شوند. بنا بر این باید همه نیروها درک کنند که سیاست‌های اخیر خط امام در اساس به‌خاطر آن است که خط امام، خود را مورد تهاجم بیش از پیش امپریالیسم و لیبرال‌ها می‌بیند و می‌خواهد با این نیروها مبارزه کند و چون چنین می‌خواهد باید حمایت نیروهای مردمی را هرچه بیشتر جلب کند و از تقابل با این نیروها که عملاً به تقویت صف لیبرال‌ها منجر می‌شود، بپرهیزد.

مبنای اصلی گرایشات اخیر خط امام همین است اما بی‌درنگ باید اضافه کنیم که این واقعیت نباید سبب شود که نیروهای ترقی‌خواه و انقلابی به مبارزه اصولی و منطقی برای کسب آزادی‌های سیاسی و دیگر حقوق دموکراتیک توده‌ها و مبارزه بی‌بگیر با

انحصارطلبی‌های سیاسی و تنگ‌نظری‌هایی که تاکنون به انقلاب ضربات جدی وارد ساخته کم بها دهند نادیده گرفتن انحصارطلبی‌های سیاسی و تنگ‌نظری‌ها به تقویت این گرایشات منجر می‌گردد که البته از تأثیرات مخرب آن بر وحدت مردم و بر انقلاب، همه آگاهند و مبارزه با این گرایشات قطعاً به سود انقلاب است.

بنا بر این همه کشمکش‌ها و تصادمات اخیر میان خط امام از یک سو و لیبرال‌ها و دیگر مخالفان از سوی دیگر از مواضع طبقاتی متضاد این نیروها سرچشمه می‌گیرد. دعوا، دعوایی طبقاتی است دعوایی است میان نیروهایی که خواهان ادامه مبارزه

علیه امپریالیسم هستند با نیروهایی که از ادامه این مبارزه به وحشت افتاده‌اند و خواستار عقب‌نشینی و یا توقف انقلاب‌اند و درست از همین رو است که تمامی نیروهای ترقی‌خواه داخلی که سیاست درست و اصولی دارند و نیز همه نیروهای ترقی‌خواه جهان، همه دولت‌های مستقل و ضد امپریالیست جهان و اردوگاه سوسیالیسم جهانی متلفاً از نیروهای خط امام حمایت می‌کنند و در مقابل، همه امپریالیست‌ها و مرتجعین جهان در آرزوی شکست نیروهای خط امام هستند و از جنبه ملی و دیگر نیروهای مخالف خط امام حمایت می‌کنند و این حمایت را پنهان هم نمی‌کنند. کافی است یک شبه بر ادب‌های واشنگتن، بی‌بی‌سی، اسرائیل، رادیو بخشتار و رادیو عراق گوش دهیم تا ببینیم که حرف آنها در اساس همان است که لیبرال‌های ایران عنوان می‌کنند.

اما شگفتا که این واقعیت‌های آشکار که برای همه نیروهای ترقی‌خواه و ضد امپریالیست جهان روشن است و برای بخش عظیمی از نیروهای ضد امپریالیست خارج از حیطه خط امام و بخش‌های بزرگی از مردم آگاه ایران نیز معلوم است، هنوز برای برخی از نیروهای مترقی و مردمی میهن‌مان و برای بخش بزرگی از مردم مان آشکار نشده است. هنوز بخشی از مردم و نیروهای مترقی خودمان به درستی دریافته‌اند که مخالفت لیبرال‌ها با خط امام در اساس مخالفت بر سر ولایت فقیه و نقض آزادی‌های سیاسی نیست، اینها فقط ظاهر امرند.

دعوا در ماهیت امر نبردی طبقاتی است میان کسانی که می‌خواهند مبارزه علیه امپریالیسم ادامه یابد و می‌گویند "ما با امپریالیسم امریکا در جنگیم" با کسانی که نمی‌خواهند مبارزه با امپریالیسم ادامه یابد و می‌گویند ما با امپریالیسم چه جنگی داریم؟ دعوا بین کسانی است که دولت‌های ملی و ضد امپریالیست لیبی و الجزایر را مستقل می‌دانند و خواستار گسترش روابط با آنها هستند با کسانی که دولت‌های سرسپرده پاکستان و ترکیه را مستقل می‌دانند و خواستار گسترش رابطه با این دولت‌ها هستند. دعوا میان کسانی است که می‌خواهند رابطه با دشمنان انقلاب ایران یعنی امپریالیست‌های امریکایی اروپایی و ژاپنی گسترش یابد با کسانی که چنین نمی‌خواهند.

چهارشنبه ۱۵ دی ماه ۱۳۵۹

مال دوم - شماره ۹۱ - صفحه ۶

ضد انقلاب در واحدهای تولیدی خرابکاری می کند

مسدود شدن راه خروج مواد اولیه و رسیدنش به دستگاهها شد. که این بار نیز کارکنان مسئول آن قسمت متوجه نقش ناشی از خرابکاری شده و با تلاش بسیار آن را برطرف کردند.

مدیریت کارخانه سیمان تهران از جمله نمونه های حدود مدیریت است که از آغاز انقلاب تاکنون به نموی مسئولانه این واحد را اداره نموده و در امر مبارزه با عوامل سرمایه دار، گماکان در کنار کارگران قرار داشته است. توطئه خرابکاری در کارخانه سیمان از زمره توطئه ها است که ضد انقلاب زخم خورده جهت فلج کردن اقتصاد

سرنوشتی حاکمیت و بسازگرداندن منافع از دست رفته اش به اجرا درمی آورد. فافل از آنکه هشیاری انقلابی کارکنان مبارز و آگاه توطئه های مذبوحانه ضدانقلاب را نقش بر آب خواهد کرد.

۱- در هفته گذشته دو تن از پرسنل فنی دیو (یکی از بخش های صنایع دفاع ملی) که برای تعمیر تانک های چیفتن به فزویان اعزام شده بودند. در جریان کار متوجه یک توطئه خرابکاری می شوند. این دو نفر که با تلاشی به گرانه تانکها و ادوات از کار افتاده آنها را تعمیر و ترمیم می کردند. وقتی که صبحها سرکار خود حاضر می شدند (چند روز پیاپی) مشاهده می کردند که تانک های تعمیر شده روز قبل دوباره خراب شده و قسمت های حساس آن را شکسته و سیم های برق را پاره کرده اند. لازم به تذکر است که هزینه تعمیر این ادوات خرابکاری شده در حدود ۱۲۵ الی ۲۵۵ هزار تومان است.

عناصر ضدانقلاب و مزدور سرمایه دار، صفحه فلزی پهنی را همراه مواد اولیه در سلوی بلند انداختند که این صفحه فلزی موجب

چرا می‌گوئیم در شرایط کنونی،

شعار افزایش تولید شعار پرولتاریاست

پس از آنکه شعار افزایش تولید به مثابه یک شعار مبارزاتی و یک وظیفه انقلابی مبرم، در "کار" طرح و تبلیغ شد و در دست کارگران مبارز و پیشرو به صورت یک حربه مبارزاتی علیه امپریالیسم درآمد. برخی از رفقای هوادار در رابطه با اصولیت این شعار و انگیزه تبلیغ آن (از منظر منافع طبقاتی پرولتاریا)، سئوالاتی مطرح کرده‌اند که حاکی از ضرورت بازگشودن سانی این شعار است. رفقا می‌پرسند:

چرا می‌گوئیم در شرایط کنونی، افزایش تولید شعار پرولتاریاست؟

۱- آیا در شرایط کنونی که هنوز مناسبات وابستگی از بین نرفته و اقتصاد ما کماکان اقتصادی وابسته است، افزایش تولید منجر به احیای مناسبات پیشین نمی‌گردد؟

۲- آیا در واحدهائی که هنوز ملی نشده و در دست بخش خصوصی است، نیز باید شعار افزایش تولید را تبلیغ کرد؟

۳- اگر پرولتاریا شعارش افزایش تولید باشد، آیا تاکتیک اعتصاب برای بهتر شدن شرایط کار کارگران، دیگر در این شرایط منتهی می‌گردد؟

که همواره با حداقلی از سلطه این قدرت بر بخش‌های اقتصادی همراه است، می‌توان و باید این شعار را جایگزین شعار توقف تولید کرد. همچنانکه اشاره کردیم، همراه با پیروزی قیام، بخش مهمی از سرمایه‌های بزرگ به کنترل دولت درآمده بود و این به نوبه خود محرکه‌ای برای طرح شعار تداوم تولید و افزایش بازدهی کار بود. و این همه در چارچوب حاکمیتی ملی و مستقل صورت می‌گرفت. هر چند که دولت سازشکار بازرگان مزورانه در صدد بود از چنین موقعیتی برای بازسازی گام به گام روابط اسارت‌آمیز وابستگی و

بقیه در صفحه ۱۱

تربیم مناسبات تخریب شده، سپهر جوید ولی می‌دسیم که "تیغه چاقو" را بازرگان در دست نداشت و این دولت سازشکار که رفیق دزد (امپریالیسم) و شریک قافله (خلق) بود، به هیچ وجه نمی‌توانست تبلور همه‌جانبه قدرت سیاسی مستقر باشد و یا افلا دست بالا را در قدرت سیاسی داشته باشد. از این رو ضرورت و یا عدم ضرورت طرح شعار افزایش تولید را نباید با شاخص دولت بازرگان سنجید و این شعار را بدان مشروط کرد.

۲- رفقای ما می‌پرسند آیا در واحدهائی که هنوز ملی نشده‌اند، نیز باید این شعار را تبلیغ کرد؟ مگر در این واحدها سودهای حاصله از افزایش تولید به جیب سرمایه‌داران نمی‌رود؟

این مسئله پاسخ داد که آیا سیاست طبقاتی و منافع استراتژیک طبقه سرمایه‌دار ایران چیست؟ کسب این مقدار با آن مقدار سود یا کسب قدرت سیاسی؟ اگر قبول کنیم که کسب قدرت سیاسی اساسی‌ترین و عاجل‌ترین مسئله این طبقه است، باید ببینیم این طبقه برای کسب عاجلانه قدرت سیاسی و تحقق استراتژی‌اش به چه تاکتیکهائی ناگزیر است. توسل جوید؟ روشن است که او برای تصرف مواضع استراتژیکش حاضر است منافع کوتاه مدتی را یعنی سودهای آن‌اش را، فدا کند. طبقه سرمایه‌دار ایران در این تلاش مذبحخانه متحدان بسیاری دارد که از طریق محاصره اقتصادی، تحریم، بلوکه کردن ارزها، بعماران تاسیسات و... او را در تحقق اهدافش یاری می‌رسانند. وحدت منافع صفوف ضدانقلاب به وحدت سیاست‌ها منجر می‌شود و سیاست واحد طبقات و نیروهای ضدانقلابی در اینجا در تاکتیک اخلال در تولید برای فلج کردن اقتصاد و سرنگونی حاکمیت سیاسی نیروهای ضد امپریالیست تجلی می‌یابد. و اما بسته به آنکه به مسئله اساسی انقلاب چگونه پاسخ داده شود، می‌توان با شعار افزایش تولید برخوردهای متفاوتی داشت. آنان که حاکمیت موجود را از آن طبقه سرمایه‌دار ایران می‌دانند، بدیهی است که شعار "افزایش تولید را مترادف با تحکیم سلطه این طبقه بدانند که پیکار، اقلیت و شرکاء، از آن جمله‌اند. و آنانکه هنوز درک روشنی از مسئله قدرت و حاکمیت کنونی ندارند و یا هنوز درک تعمیق یافته‌ای از آنچه که گهگاه

برزیان می‌آورند، نیافته‌اند، در پاسخ به مسئله اساسی انقلاب و تعیین مختصات قدرت حاکمه تصویری منشوش ارائه داده و به نحوی غیرواقعی و غیر علمی رابطه میان حاکمیت و شوراهای موجود را (از لحاظ مسئله قدرت) منشوش می‌کنند. مثلا "راه کارگر" ضمن آنکه شوراهای موجود را به مثابه ارگان حاکمیت (آن هم حاکمیت پرولتری) تصویر می‌کند و از کنترل کارگری در کارخانجات سخن می‌گوید، در برخورد با مسئله تولید، افزایش تولید را صرفا موکول به اعمال کنترل پرولتاریا در کارخانجات کرده و عملا حاکمیت سیاسی موجود را شایسته برخورداری از حمایت پرولتاریا نمی‌بیند و این نشان می‌دهد که هنوز درک روشنی از مسئله اساسی انقلاب و بخصوص رابطه میان شورا و حاکمیت ندارد. ما این انتقاد را برخورد داریم که در گذشته آنچنانکه باید شعار افزایش تولید را در رابطه با کیفیت و مختصات حاکمیت بطور دقیق و روشن بررسی نکردیم. ما در کار "۵۹" ضرورت افزایش تولید را صرفا از این زاویه طرح کرده بودیم که باید "دستاوردهای انقلابی شوراهای واقعی را برای بی اثر کردن تبلیغات نفاق افکنانه حاکمیت فعالانه تبلیغ کرد" و منظور ما از دستاوردهای شوراها همان افزایش تولیدی‌شان بود ولی ما در آنجا تبلیغ فعالانه شعار افزایش تولید را مشروط به وجود شوراهای واقعی کرده بودیم. از این رو نتوانسته بودیم آنچنانکه باید از تداوم تولید و افزایش بازدهی کار به عنوان یک شعار اصولی و تصمیم‌پذیر، تصویر روشنی ارائه دهیم. هر چند مردمان از شوراهای واقعی برخلاف "راه کارگر" هیچ‌گاه ارگان حاکمیت نبوده و از آن تنها به مثابه یک تشکل توده‌ای و سنگری ضد امپریالیستی سخن می‌گفتیم ولی کم و بیش و به درجائی سهم شوراها را در کنترل کارخانه (و نه جامعه) در رابطه با حاکمیت، مبهم تصویر کرده بودیم.

۳- آیا تاکتیک اعتصاب در شرایط کنونی منتهی می‌گردد؟

۲- توسل به تاکتیک اعتصاب در چارچوب یک حکومت ملی (ولی غیر پرولتری) هر چند علی‌القاعده نادرست است، ولی این مسئله که پرولتاریا حتی در چارچوب یک حکومت ملی و ضد امپریالیست هم می‌تواند در شرایط خاصی این تاکتیک را به عنوان سیاست کلی و عمومی به کار گیرد یا نه، مسئله‌ای است که توازن قوا بدان پاسخ نهائی را خواهد داد. مثلا پرولتاریا، علیرغم اینکه با حاکمیت ملی در چارچوب سیاست اتحاد - مبارزه برخورد می‌کند، ولی چنانچه در شرایطی قرار گیرد که بتواند قدرت را به دست گیرد این مسئله که ضرورت تصرف قدرت سیاسی، او را ناگزیر از اتخاذ تاکتیک اعتصاب عمومی در برابر یک حکومت ملی بنفای منتهی نیست ولی در شرایط کنونی که مضمون مبارزات طبقه کارگر در تحکیم و گسترش انقلاب ایران و حمایت از جمهوری اسلامی در مقابل امپریالیسم و دیگر نیروهای ضدانقلابی تجلی می‌یابد، هر شکل از اشکال مبارزه، اهم از اعتصابات، تحصن گروگان‌گیری و... که ناقض این مضمون باشد، و هدف را زیر پا نهد نمی‌تواند مورد قبول پرولتاریای انقلابی باشد. اتخاذ این یا آن تاکتیک پرولتری در تحلیل نهائی منوط به تأثیری است که در ارتقاء سطح مبارزاتی پرولتاریا می‌گذارد. لنین در این رابطه می‌گوید:

"تمام مطلب در آن است که بتوان یک تاکتیک را به منظور ترفیع و نه تنزل سطح عمومی آگاهی پرولتری و نیز برای تقویت سرشت انقلابی و توان مبارزاتی و احراز پیروزی به کار گرفت."

چهارشنبه ۱۷ دی ماه ۱۳۵۹

سال دوم - شماره ۹۲ - صفحه ۱۸

یاد کارگران شهید گرامی باد

★ اینان کارگران قهرمان و مبارزی بودند که در بندر خونین شهر زندگی، کار و مبارزه می‌کردند و به‌هنگامی که ساخت انقلابی میهن را عرصه تهاجم دشمن متجاوز و ضدانقلابی دیدند، یک لحظه نیز در پایداری و ایثار جان درنگ نکردند و

در سنگرهای مقدم جنگ از انقلاب و استقلال میهن قهرمانانه دفاع کردند و در راه آرمان‌های ست‌سرخ و شکوهمند بشریت انقلابی به شهادت رسیدند:

۱- غلامرضا دهقان
۲- جمشید جیرانی
۳- علیخان رضائی

۴- جمشید میرانی پور
۵- فاضل صبحی
۶- علی‌اصغر میثمی
۷- ملیحان جلیلیان
۸- صادق مهرزاد
۹- مولا زمری
نامشان خجسته و آرمانشان
بهروز باد
★

مصاحبه رفیق رقیه دانشگری با یکی از روزنامه‌های عصر

ما در عین حال جمهوری اسلامی ایران را در موارد معینی دارای نقطه ضعف‌های اساسی می‌شناسیم و در موارد دیگری سیاست و روش آن را نادرست می‌دانیم. از آن جمله است بی‌برنامگی در بسیاری از زمینه‌ها.

هر چه مردم در تأمین آینده خود، امید و انتظار بیشتری از حکومت داشته باشند، حمایت بیشتری از آنان می‌کنند. به همین دلیل برخی سیاست‌های نادرست جمهوری اسلامی که در زیر از آن نام می‌بریم امید و انتظار و در نتیجه حمایت برخی از مردم را از جمهوری اسلامی کاهش داده است:

تاخیر طولانی در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در زمینه ملی کردن بازرگانی خارجی و تاخیر در اجرای بند "ج" قانون اصلاحات ارضی.

۲ - موضوع سازمان دشمنان در قبال جمهوری اسلامی ایران چیست؟

● شعار اساسی سازمان ما در این مرحله از تکامل انقلاب تأمین استقلال، کار مسکن و آزادی برای تمام خلق‌های میهنمان است. برانداختن سلطه امپریالیسم جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا و تحکیم استقلال میهن مقدم‌ترین و مهم‌ترین خواست مردم ماست. اکنون که دو سال از تأسیس جمهوری اسلامی ایران می‌گذرد، با استناد به کارنامه آن روشن‌تر می‌توان درباره آن قضاوت کرد. دستگیری و مجازات سران جنایتکار رژیم شاه و سرکوب توطئه‌های ضدانقلاب، قطع بسیاری از بندهای وابستگی ما به امپریالیسم آمریکا و دیگر امپریالیست‌ها، مثل لغو قراردادهای امپریالیستی، بیرون کردن نستازان کنوزهای امپریالیستی، افشای چهره کزبه جنایتکار و تجاوزگر امپریالیسم آمریکا در میان مردم امری که دانشجویان خط‌آمام در آن سهم شایسته‌ای برعهده داشتند و صدها اقدام دیگر نشان می‌دهد که بارزترین و مهم‌ترین ویژگی این جمهوری ضدیت آن با سیستم جهانی امپریالیستی به سرکردگی امپریالیسم آمریکاست. همه خلق‌های جهان در پیکار عادلانه‌ای که میان این جمهوری و امپریالیسم جهانی جریان دارد، از جمهوری اسلامی پشتیبانی می‌کنند. در این پیکار همه احزاب واقعی طبقه کارگر، همه نیروهای مدافع مردم زحمتکش، همه دشمنان امپریالیست‌های جنایتکار جهان در هر کجا که باشند، بلا استثنا از جمهوری اسلامی ایران حمایت می‌کنند. همه دولت‌های امپریالیستی، همه رژیم‌های ارتجاعی دست نشانده امپریالیسم، تمام احزاب مدافع سرمایه‌داران بزرگ، بلااستثنا از دشمنان جمهوری اسلامی ایران و بخصوص از ضدانقلاب داخلی پشتیبانی می‌کنند.

حمایت از جمهوری اسلامی بدون حمایت از خط‌آمام در برابر ارتجاع داخلی و جهانی حرف بوج و بی‌معناست. در شرایط فعلی وجه مشخصه نیروهای مدافع انقلاب ایران، پشتیبانی از جمهوری اسلامی در برابر امپریالیسم جهانی و پشتیبانی از خط‌رهبری آن یعنی خط‌آمام در برابر لیبرال‌ها و دسیسه‌های دستجات وابسته به امپریالیسم است.

همچنین وجه مشخصه دشمنان انقلاب ایران

تلاش برای سرنگونی جمهوری اسلامی و یا کنار زدن خط‌رهبری آن است. به اعتقاد ما، لیبرال‌ها و آنان که استقلال را فرع بر آزادی قرار می‌دهند، در اینجا دو دوزخ بازی می‌کنند. آنها خود را مدافع جمهوری اسلامی ایران معرفی می‌کنند، اما همه سیاست‌ها و برنامه‌های آنان مطابق خط‌ضد امپریالیستی رهبری آن و در تضاد و تناقض با آن است. هدف آنها کنار زدن خط‌رهبری و تهی کردن جمهوری اسلامی از مضمون ضد امپریالیستی آن است و این همان خط‌آمریکا و همسو با آن است.

**رفیق فدائی اسحاق بابازاده
از تبار طبقه کارگر قهرمان ایران
در جبهه جنوب به شهادت رسید**

* در زندگی فلاکت‌بار ما ، جامعه دهقانی و کارگری را
جز ونج و مشقت (نصیب) دیگری نیست . . . برای
سرکوبی امپریالیسم جهانی سرگردگی آمریکا می‌روم تا
دین خود را برای زخم‌گشایان ادا نمایم .
(از وصیت‌نامه رفیق)

رفیق فدائی شهید
★ اسحاق بابازاده

در صفحه ۲۲

**پاسداران باید
به سلاح سنگین
مسلح شوند !**

سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران (اکثریت)

سنگرهای مقاومت در برابر تجاوزگران از خون رفیقان ما لاله گون است

چهارشنبه ۲۴ دیماه ۱۳۵۹
سال دوم - شماره ۶۳ - صفحه ۴

از یادداشتهای فدائیان خلق:

برکرانه های کرخه ارغوان های پیروزی می شکفتد

ما پیروزی شویم

چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۵۹

سال دوم - شماره ۹۳ - صفحه ۶

کارکنان صنایع فولاد، پیشقراولان مبارزه در جبهه و پشت جبهه

سپاه پاسداران و بسیج، کمک در احداث طرح آب رسانی گنوند، کمک به اسکان جنگ‌زدگان در رامهرمز و اعزام نیروی انسانی جهت حمل مهمات و آذوقه به جبهه‌ها.

با دروذهای آتشین به کارکنان رزمنده و انقلابی صنایع فولاد اهواز، آرزومند پیروزی‌های بیشترشان در راه انقلاب هستیم.

جبهه‌ها، احداث تعداد زیادی پناهگاه در شهر و کارخانه، حفر کانال در اطراف شهر اهواز، ساختن بوانع فلزی جهت جلوگیری از پیشروی نیروهای زرهی دشمن، ساختن تانک آب (سپار)، قطعات ماشین-آلات، بریمون و... اعزام گروهی از کارکنان برای طی دوره آموزش جنگ‌افزارهای نظامی (مانند آر.بی.جی، و کالبر ۵۰)، تعمیر ماشین-آلات و وسایل موتورهای ارتش.

اهواز - کارگران و کارمندان رزمنده صنایع فولاد اهواز همانند دیگر کارگران و زحمتگشان مبارز و انقلابی مبین در عرصه‌های کار و پیکار و تدارکات پشت جبهه سرسختانه تلاش می‌کنند. با تشکیل "ستاد بسیج"، اقدامات تدافعی و تدارکاتی بسیار مهمی انجام دادند که پاره‌ای از این اقدامات انقلابی را برمی‌شمریم: ساختن سنگزهای پیش-ساخته و متحرک برای

چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۵۹

سال دوم - شماره ۹۳ - صفحه ۲۷

خاطره ۶۰ پاسدار شهید جبهه های جنوب همیشه زنده است

مردم اهواز در سوگ این شهدا ، در سوگ ۶۰ پاسداری که در جبهه های جنوب به شهادت رسیدند عزای عمومی اعلام کردند .
یقیناً مردم ما اندوه شهادت رزم آوران جبهه های جنگ را به نیروئی عظیم برای پیکار با دشمنان خلق تبدیل خواهند کرد .
یاد این شهدا و تمامی شهدای راه رهاثی خلق جاودانه باد .

تهاجم دلاوران نیروهای مسلح و انقلابی ایران به مواضع تجاوزگران عراقی در سایه جانفشانی ها ، فداکاری ها و ایثار بی دریغ هزاران رزمنده جان بر کف پیروزی های چشمگیری برای انقلاب ایران به ارمغان آورد . در این تهاجم رزم جویانه که به نابودی و اسارت صدها تن از مزدوران عراقی انجامید ، دهها تن از رزم آوران ایرانی به شهادت رسیدند .
دوشنبه ۲۲ دی

شماره ۹۴ ۲۴ صفحه - ۳۰ ریال

طبقه کارگردار استوار پایداری در برابر تجاوزگران خون کارگران پیشرو سرخ‌صیخ پیروزی زحمتکششان

در صفحه ۱۷

شهادت ۳ کارگر پیشرو: *علیرضا کاظمی* *محمد صغیر رمضانی*
*نوری نیاکان در جبهه‌های جنوب، یکبار دیگر نقش پیشاز
طبقه کارگر ایران را در پاسداری از دستاوردهای انقلاب
باز می‌گوید.

خون پیشروان طبقه کارگر ایران، این دژ همیشه استوار
پایداری در برابر تجاوزگران، سرخی صبح پیروزی زحمتکششان
را نوید می‌دهد. ایثار و فداکاری کارگران پیشرو نشانه اراده
و تصمیم آهنین طبقه کارگر برای تعمیق استقلال و آزادی میهن است.

★ فدائی شهید
رفیق نوری نیاکان

از یادداشتهای فدائیان خلق در جبهه‌های جنگ

سرشار از شوق پیروزی تا آخرین نفس می‌جنگیم

پاسداران باید به سلاح های سنگین مسلح شوند

● ضرورت آموزش سلاح های سنگین به پاسداران در مقابل ارتش تجاوز عراق که از مدرن ترین و پیشرفته ترین سلاح های جنگی برخوردار است. امروزه برای برخی از مقامات جمهوری اسلامی روشن یا بهتر است بگوئیم روشن تر شده است. آیت الله منتظری در روز ۲۴ دی ماه در جریان دیدارش با مسئولین آموزش پاسداران متذکر گردیدند: "سپاه باید به سلاح سنگین مجهز شود... چرا که با اسلحه سبک کاری نمی توان از پیش برد و این تنها وظیفه سپاهیان نیست بلکه بر همه مردم ضروری است که با اسلحه روز آشنا شوند..."

آیت الله منتظری همچنین روز ۲۴ دی ماه در بیانی که به مناسبت آغاز کار سمینار سمرویه مسئولان آموزش سپاه پاسداران در یادگار "قدیر" اصفهان فرستادند... متذکر گردیدند که:

"... اینجانب گراما این نکته را به مسئولین تفکیر دادام و با این که شهیدام این آموزش در سپاه شروع شده ولی از قرار اطلاع هنوز آشکار که نایسته است توجه نمی شود و ساسخکاریهایی به چشم می خورد و اضافه کردند که اگر چنین تسامی صورت نگرد

"... موجب تقلیل تلفات و ضایعات انسانی خواهد شد. چه بسا مواردی که اگر برادران سپاه آموزش سلاح سنگین داشتند از ریخته شدن خون جوانانی عزیز و فدائگار که سرمایه های این ملتند... جلوگیری می شد..."

خود مسئولین آموزش پاسداران نیز در قطعنامه شان به درستی بر این ضرورت تاکید خاصی کرده اند:

"... از مسئولین خواستاریم که سپاه را هرچه زودتر مسلح به سلاح های سنگین نموده و این را به عنوان حق مسلم سپاه در جهت حفظ و تداوم انقلاب برشمارند..."

و در جای دیگری از همین قطعنامه از دولت خواسته شد که:

"... هر چه بیشتر جهت فراهم کردن امکانات آموزشی سپاه کوشش نمایند" آنچه که از سوی آیت الله منتظری و نیز مسئولین آموزش پاسداران اعلام شده چیزی نیست جز بیان آن حقیقتی که به قیمت تلفات و ضایعات چیران ناپذیر به دست آمده است درک ضرورت آموزش و آشنا کردن پاسداران با کارکرد سلاح های سنگین و نیز تجهیز و تسلیم نوری آنان به این نوع سلاحها، نه تنها محمول تجارب تلخ به دست آمده در

جریان جنگ تحمیلی ارتش تجاوز صدام به سپه ما می باشد. بلکه سبب احساس لزوم آمادگی بیشتر برای دفع توطئه ها و تجاوزات مستقیم و غیر مستقیم بعدی امپریالیسم آمریکا توسط نیروهای ضد امپریالیست جمهوری اسلامی ایران نیز است.

هر واقع، امروز دیگر کسی نمی تواند به فکر حفظ و تداوم انقلاب ضد امپریالیستی خلق های سیمشان باشد ولی خطر امپریالیسم رخم خورده آمریکا و آیدای داخلی آن را دست کم بگیرد. دیگر کسی نمی تواند از ضرورت مقابله با امپریالیسم متجاوز و توطئه گر آمریکا سخن ببرد بی آنکه عملا در جهت تقویت سینه دفاعی گام بردارد. و به همین دلیل در شرایط کنونی بالا بردن کارایی جنگی سپاه پاسداران از طریق آموزش و تسلیم آنان به سلاح های سنگین حداقل کاری است که مقامات جمهوری اسلامی ایران باید انجام دهند.

هم میبایست انقلابی ما به خوبی اطلاع دارند که درست در آغاز تجاوز ارتش جنایتکار صدام به سیمشان، سازمان چریک های فدائی خلق ایران "اکثریت" ضمن متذکر شدن تسلیم تودمها که خام پیروزی انقلاب ما در مقابل با توطئه ها و تجاوزات

امپریالیسم و متجاوزان آن است، تسلیم پاسداران به سلاح سنگین را نخستین وظیفه مسئولین امور دانست. از همین رو، آنچه که در جریان جنگ اتفاق افتاد. از همان ابتدا روشن و واضح بود. و همانطوری که سیر وقایع منحوی روشن به همگان نشان داد. پیش بینی اینکه معروف ماندن این نهاد انقلابی از داشتن سلاح های سنگین چه اندازه از دامنه عملیات نیروی صلح ضد امپریالیست در برابر تجاوز ارتش صدام خواهد گاست. امر کاملا مکتبی بود. این پیش بینی همان چیزی بود که بعدها در طول جنگ مقاومت تکمیل پاسداران آن را به جان لمس کردند. این هشدار به ما بعدها بدل به فریاد خشمگین پاسدارانی که مجبور بودند در مقابل جنگ افزارهای مدرن ارتش جنایتکار صدام با سلاح های سبک و کاملاً ناپرر بجنگند. علیه کارشکنان گردید. و بار دیگر در جریان عمل به اثبات رسید که اعتقاد راسخ نیروهای سپه پرست در مقابل با توطئه های امپریالیسم شرط لازم مقاومت است و برای تأمین پیروزی باید کارایی جنگی را بالا برد و باید سلاح هایی را که بتواند پاسخگوی تجاوز دشمن باشد. به کار گرفت. اما مسافران این هشدار به ما و

به موقع در آن روزها کمترین استقبال به عمل آمد. توجه مقامات مسئول از همان ابتدا به این امر. نسبتاً موجب آن می شد که سپاه عفتی از بهترین و فدائگارترین اعضای خود را از دست ندهد. بلکه می توانست در روحه جنگی این نهاد انقلابی که در برابر توطئه های مکرر امپریالیسم آمریکا و تجاوزات رژیم صدام با تمام وجود به دفاع از دستانوردهای انقلاب برخاسته بود افتد. و تنها یک چنین توجهی می توانست پاسخ قاطعی باشد به لبرال های کارشکن و شامع باره های از فرماندهان بلند پایه ارتش جمهوری اسلامی و گله کسانی که عملاً از قدرت گیری این نهاد در وحشت برده و با مقاومت های پنهان و آشکار خود مانع از مسلح شدن پاسداران به سلاح های سنگین می گردند.

اینک که امپریالیسم جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا توطئه های دیگری را تدارک می بیند. ما بر ضرورت این امر بیش از پیش تاکید می ورزیم. و از مسئولین جمهوری اسلامی می خواهیم یا برخورد بیگیرانه، مسئولانه و جدی تری که باید از خود نشان دهند، نگذارند که انقلاب بیش از این، از امکانات موجود و حداقل خود محروم بماند.